

“Las bienaventuranzas declaran que es dichoso, es decir, feliz, el que es pobre, el que carece de tantas cosas. Esta pobreza es también una actitud ante el sentido de la vida: el discípulo de Jesús no cree que lo posee y que ya lo sabe todo, sino que sabe que debe aprender cada día”.

(Papa Francisco)

paraules del bisbe

LA PRESENCIA DE LOS CRISTIANOS LAICOS EN LA VIDA PÚBLICA

Queridos hermanos:

La Iglesia entera tiene la misión de hacer brillar la luz de Cristo en medio del mundo, en el corazón de nuestra sociedad. Ahora bien, a los cristianos laicos se les confía la misión especial de estar presentes en la vida pública y –como se dice en el Concilio–, “buscar el Reino de Dios, ocupándose de las realidades temporales y ordenándolas según Dios” (LG 31).

Cuando hablamos de “vida pública” nos referimos a todo el entramado de relaciones sociales donde se expresan y realizan principalmente los procesos de orden económico, político, cultural, familiar y religioso. La “presencia” de los cristianos en estos ámbitos no consiste simplemente en estar, sino que requiere su implicación consciente en la vida pública desde las claves del Evangelio, buscando la transformación de la sociedad y el advenimiento del Reino de Dios. Esta presencia de la que hablamos hace referencia a la participación en las diferentes asociaciones que constituyen el tejido de nuestra sociedad para desde ahí contribuir, con los valores y modos del Evangelio, a su construcción y evangelización.

La presencia pública de los cristianos no es un asunto facultativo, sino una necesidad urgente y un reto al que hemos de ir respondiendo si no queremos que la sociedad

se vea privada de la sal y luz del Evangelio. Por eso, nuestro plan de pastoral para este curso tiene como acción fundamental “incidir en la presencia de los cristianos en la vida pública” y, con este fin, señala tres cosas que podemos tener en cuenta.

La primera es promover esta presencia de los cristianos en los diferentes espacios de la vida pública. Según se dijo en el Concilio, los laicos “viven en el mundo, en todas y cada una de las profesiones y actividades del mundo y en las condiciones ordinarias de la vida familiar y social, que forman como el tejido de su existencia. Es ahí donde Dios los llama a realizar su función propia, dejándose guiar por el Evangelio para que, desde dentro, como el fermento, contribuyan a la santificación del mundo y, de esta manera, irradiando fe, esperanza y amor, sobre todo con el testimonio de su vida, muestren a Cristo a los demás” (LG

31). La segunda sugerencia es plantearnos dónde no hay presencia cristiana, es decir, qué ámbitos o espacios de la sociedad carecen de espíritu cristiano y requieren nuestra presencia. Por último, se sugiere también acompañar a los cristianos que están implicados en la vida pública. Muchas veces estos cristianos sienten que la comunidad y los mismos sacerdotes valoran mucho la implicación en catequesis o en la acción caritativa, pero no es valorada la presencia fiel y sacrificada en la vida pública.

Hemos de reconocer que por diferentes razones, son pocos los católicos que dan testimonio de su fe en la vida pública. Parece que hay temor a manifestarse como creyente en medio de la sociedad y se ve más seguro reducir la fe al ámbito de lo íntimo y lo privado. Por otra parte, cuando los laicos se comprometen con la vida de la Iglesia, prefieren por lo general hacerlo en tareas intraeclesiales. Pero no podemos olvidar que su ámbito de acción propio, en donde son insustituibles, es la vida pública.

† **Francesc Conesa Ferrer**,
obispo electo de Solsona
y administrador diocesano
de Menorca

la notícia

Es posa en marxa un nou Pla de Comunicació

Aquestes setmanes el Gabinet de Comunicació del Bisbat de Menorca ha presentat el Pla de Comunicació (2021-2025) als secretariats, moviments, entitats i parròquies de Menorca.

Aquest Pla de Comunicació és un full de ruta en el qual s'expliquen i organitzen de forma clara els objectius de comunicació de la nostra Església per als propers anys. Va dirigit a tots els que formam l'Església de Menorca (preveres, religiosos, laics, entitats diocesanes, etc.) amb el desig d'unificar criteris per a comunicar millor el que és i fa l'Església de Menorca.

En aquest document es destaca que tots els mitjans (Full Dominical, pàgina web i xarxes so-

cials del Bisbat, programes de ràdio, etc.) són importants per fer arribar als fidels tota l'actualitat setmanal de la nostra Església i per ser una comunitat de portes obertes, que transmet els valors centrals de l'Evangelio de Jesús.

En aquest sentit, s'expliquen els objectius principals: arribar a un públic més jove, estar més presents a les xarxes socials i el treball en equip entre el gabinet de comunicació i secretariats, moviments, parròquies. A més, s'ofereixen unes pautes essencials per a una bona comunicació, oferint-ne algunes específiques per a un millor ús de les xarxes socials. **Pròximament el Pla de Comunicació estarà disponible a la pàgina web del Bisbat de Menorca.**

PLA DE COMUNICACIÓ
2021-2025

Gabinet de Comunicació
Bisbat de Menorca
C/ Cal Bisbe, 8
07760 Ciutadella de Menorca
Telèfons: 681 375 127 i 971 380 343

Diumenge VII de Durant l'Any

Lectura del primer llibre de Samuel

26, 2.7-9.12-13.22-23

En aquells dies Saül, amb tres mil homes d'entre els millors guerrers d'Israel, baixà al desert de Zif a cercar-hi David. David i Abisai entraren de nit al campament de Saül, i el trobaren dormint, ajagut en el centre de tots. Tenia la llança clavada en terra devora el seu capçal. Tot al voltant jeien Abner i els altres homes. Abisai digué a David: "Avui Déu ha fet caure el teu enemic a les teves mans. Ara mateix el clavaré a terra d'una llançada. No en necessitaré dues." Però David li contestà: "No el matis. ¿Qui quedaria net de culpa si amb les seves mans feia res de mal a l'Ungit del Senyor?" Llavors David agafà la llança i el gerro d'aigua que Saül tenia devora el capçal i se n'anaren. Ningú ho va veure, ni se'n va tèmer, ni es despertà. Tothom dormia. El Senyor havia fet caure sobre ells un son profund. David passà a l'altra banda i s'aturà un tros enfora, damunt la muntanya. Els separava una bona distància. David cridà: "Aquí tenc la llança del rei. Que véngui a cercar-la un dels teus homes. I que el Senyor recompensi aquell de nosaltres que és de ver magnànim i lleial; avui el Senyor t'havia posat a les meves mans, però jo no he volgut fer res de mal a l'Ungit del Senyor."

Salm Responsorial 102

R: **El Senyor és compassiu i benigne.**

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

15, 45-49

Germans, quan Déu modelà Adam, el primer home, es convertí en un ser animat, però el darrer Adam es convertí en Esperit que dóna vida. No va ser primer el cos espiritual, sinó el cos animat. El cos espiritual vingué després. El primer home, fet de terra, era de pols. Però el segon home és del cel. Tal com era el de pols són tots els de pols, i tal com és el del cel seran tots els del cel. Abans érem semblants a l'home fet de pols; després serem semblants a l'home que és del cel.

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc 6, 27-38

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: "A vosaltres que escoltau, jo us dic: Estimau els enemics, feis bé als qui no us estimen, beneïu els qui us maleixen, pregau per aquells que us ofenen. Si qualcú et pega a una galta, para-li l'altra. Si qualcú et pren el mantell, no li neguis el vestit. Dóna a tothom qui et demani, i no reclamis allò que és teu als qui t'ho hagin pres. Feis als altres allò que voldríeu que ells vos facin. Si estimau els qui us estimen, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors estimen aquells que els estimen. Si feis bé als qui us no fan, ¿qui us ho ha d'agrair? També ho fan els pecadors. Si prestatu diners als qui certament vos els tornaran, ¿qui us ho ha d'agrair? També els pecadors presten diners als pecadors quan saben que els recobraràn. Però vosaltres heu d'estimar els enemics, heu de fer bé i de prestar sense esperar rescabalar-vos: llavors la vostra recompensa serà gran i sereu fills de l'Altíssim, que és bo amb els desagrats i amb els dolents. Sigueu compassius com ho és el vostre Pare. No judiqueu i Déu no us judicarà. No condemneu i Déu no us condemnarà. Donau i Déu us donarà. Vos abocarà a la falda una bona mesura, atapida, sacsada i a caramull, fins a vessar. Déu vos farà la mesura que vosaltres haureu fet."

Lectura del primer llibre de Samuel

26, 2.7-9. 12-13. 22-23

En aquells dies, Saül emprengué la bajada al desierto de Zif, llevant tres mil homes escogidos de Israel, para buscar a David allí. David y Abisay llegaron de noche junto a la tropa. Saül dormía acostado en el cercado, con la lanza hincada en tierra a la cabecera. Abner y la tropa dormían en torno a él. Abisay dijo a David: «Dios pone hoy al enemigo en tu mano. Déjame que lo clave de un golpe con la lanza en la tierra. No tendré que repetir». David respondió: «No acabes con él, pues ¿quién ha extendido su mano contra el ungido del Señor y ha quedado impune?». David cogió la lanza y el jarro de agua de la cabecera de Saül, y se marcharon. Nadie los vio, ni se dio cuenta, ni se despertó. Todos dormían, porque el Señor había hecho caer sobre ellos un sueño profundo. David cruzó al otro lado y se puso en pie sobre la cima de la montaña, lejos, manteniendo una gran distancia entre ellos, y gritó: «Aquí está la lanza del rey. Venga por ella uno de sus servidores. Y que el Señor pague a cada uno según su justicia y su fidelidad. Él te ha entregado hoy en mi poder, pero yo no he querido extender mi mano contra el ungido del Señor».

Salmo responsorial 102

R: **El Señor es compasivo y misericordioso.**

Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios

15, 45-49

Hermanos: El primer hombre, Adán, se convirtió en ser viviente. El último Adán, en espíritu vivificante. Pero no fue primero lo espiritual, sino primero lo material y después lo espiritual. El primer hombre, que proviene de la tierra, es terrenal; el segundo hombre es del cielo. Como el hombre terrenal, así son los de la tierra; como el celestial, así son los del cielo. Y lo mismo que hemos llevado la imagen del hombre terrenal, llevaremos también la imagen del celestial.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

6, 27-38

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «A vosotros los que me escucháis os digo: amad a vuestros enemigos, haced el bien a los que os odian, bendecid a los que os maldicen, orad por los que os calumnian. Al que te pegue en una mejilla, preséntale la otra; al que te quite la capa, no le impidas que tome también la túnica. A quien te pide, dale; al que se lleve lo tuyo, no se lo reclames. Tratad a los demás como queréis que ellos os traten. Pues, si amáis sólo a los que os aman, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores aman a los que los aman. Y si hacéis bien sólo a los que os hacen bien, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores hacen lo mismo. Y si prestáis a aquellos de los que esperáis cobrar, ¿qué mérito tenéis? También los pecadores prestan a otros pecadores, con intención de cobrárselo. Por el contrario, amad a vuestros enemigos, haced el bien y prestad sin esperar nada; será grande vuestra recompensa y seréis hijos del Altísimo, porque él es bueno con los malvados y desagradecidos. Sed misericordiosos como vuestro Padre es misericordioso; no juzguéis, y no seréis juzgados; no condenéis, y no seréis condenados; perdonad, y seréis perdonados; dad, y se os dará: os verterán una medida generosa, colmada, rebosante, pues con la medida que midiereis se os medirá a vosotros».

Haced el bien, sin esperar nada a cambio

En el evangelio de hoy, Jesús se dirige de un modo especial a los que le escuchan de verdad y quieren practicar su Palabra. El resumen de todo lo que les manda, expresado con ejemplos concretos, es la regla de oro, recogida en el código ético de casi todas las religiones: "Tratad a los demás como queréis que os traten a vosotros; este es el resumen de la Ley y los Profetas" (Mt 7,12).

La propuesta de Jesús es instaurar una sociedad fraterna, basada en el amor desinteresado que no espera una correspondencia para sí, sino el crecimiento personal del otro; nuestro egoísmo deja paso al altruismo cuando perdonamos a quienes nos ofenden e intentamos hacerles conscientes del mal que causan; rezamos sinceramente por los que nos maldicen o injurian; compartimos generosamente nuestro tiempo, bienes y destrezas, alejando la codicia y el afán de destacar... En una palabra, cuando nos acercamos a los demás con mirada limpia y misericordiosa, nos convertimos en dignos hijos del Padre del cielo. Con esta actitud y esta nueva mirada crece en nosotros la auténtica alegría interior que cambia y da sentido completo a nuestra vida.

En el mundo actual debemos seguir teniendo presentes estos mandatos de Jesús porque nuestra sociedad es terriblemente pragmática - todo es analizado en base a los beneficios que pueden obtenerse - y también muy cómoda, lo más sencillo es vivir la vida alegremente y no hacer nada por mitigar el sufrimiento ajeno. No es suficiente no hacer daño a nadie, la exigencia de Jesús es hacer el bien siempre, y ello incluye devolver bien por mal, aunque no sea fácil.

"No juzguéis... No condenéis..." Jesús nos perdona siempre, a nosotros nos cuesta más. La Parábola sobre el perdón recogida en Mt 18, 23-35 es muy elocuente y podríamos vernos reflejados en ella. Sentimos una gran alegría al ser perdonados por Dios. ¿Demos, pues, a los que nos han ofendido o nos deben algo, la misma acogida amorosa con la que nos hemos sentido abrazados por Dios!

Teresa Jansà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA **DI. 21, Fèria:** Jm 3, 13-18 / Sal 18 / Mc 9, 14-29. **Dj. 24, Fèria:** Jm 5, 1-6 / Sal 48 / Mc 9, 41-50. **Dv. 25, Fèria:** Jm 5, 9-12 / Sal 102 / Mc 10, 1-12.

Ds.26, Fèria: Jm 5, 13-20 / Sal 140 / Mc 10, 13-16.

Dg. 27, VIII de Durant l'Any: Sir 27, 4-7 / Sal 91 / IC 15, 54-58 / Lc 6, 39-45.

testimonis de fe

Compromís amb els valors de l'Evangeli

Vaig néixer a una família catòlica, on les vivències cristianes formaven part del nostre dia a dia i donaven sentit a moltes celebracions. Un fet que tenc acceptat amb tota naturalitat i, per tant, mantenc el meu compromís amb els valors de l'Evangeli.

També vaig rebre una formació a una escola religiosa- el Col·legi La Consolació de Ciutadella- on vaig

aprendre uns valors morals, d'educació i respecte que aplico a la meua vida professional i familiar. Mantenc molt bons records d'aquella etapa. Fins i tot la meua professora de Matemàtiques segueix essent avui la meua millor amiga i, també, tot un referent personal.

El càrrec polític que exerceixo respon a una vocació de servei per als ciutadans, amb especial atenció a les persones amb més necessitats, a les que contestam i ajudam donant respostes i solucions des de la Doctrina Social de l'Església.

Els cristians no ens d'amagar de la nostres conviccions i, per tant, cal actuar sempre amb coherència, demostrant el nostre compromís amb l'Església i col·laborant en les activitats de la Diòcesi. Necessit retrobar-me amb Déu i ho faig participant en l'Eucaristia cada setmana, que constitueix un moment d'oració i reflexió personal.

Mª Asunción Pons Fullana
Diputada del Parlament
de les Illes Balears

una església que anuncia l'evangeli

El sedàs on descobrir l'essència de la fe (12)

Possiblement t'hagi passat alguna vegada que quan intentes xerrar amb algú de temes de fe, de Jesús, de l'Església... els teus interlocutors et comencen a xerrar de les riqueses del Vaticà, dels pecats de l'Església, del mal exemple d'alguns capellans... i davant el to agressiu de la conversa acabes callant i assentint. I, des del silenci del teu cor, et demanes: ¿serà que no han descobert a Jesús que es deixen endur pels prejudicis? ¿Serà que no hem sabut prioritzar el que és essencial i hem donat massa importància a les coses que són secundàries?

La tercera funció del primer anunci,

precisament serveix per evitar aquest perill. És cert que moltes vegades l'Església i els mateixos cristians hem prioritzat temes i actituds secundaris en lloc de donar rellevància a anunciar l'amor de Déu. El mateix Concili Vaticà II va admetre que en part el fenomen de l'ateisme es deu a que els cristians no hem sabut mostrar el veritable rostre de Déu.

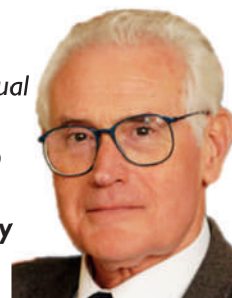
Si tens clar el primer anunci, si tens gravat a foc dins el cor el nucli central de la Bona Notícia –la bellesa de l'amor salvífic de Déu manifestat en Jesucrist mort i ressuscitat (EG 36)– podràs establir la jerarquia de veritats en el moment d'exposar la fe cristiana. No podem construir una casa sense fonaments: no pots entendre la litúrgia si abans no has fet experiència de Déu, no pots viure una moral cristiana si abans no t'has deixat transformar per Jesús i la seva gràcia.

Àrea de l'Anunci

l'entrevista a:

ANTONI MATABOSCH I SOLER

Antoni Matabosch i Soler és prevere i doctor en Teologia, diplomad en Teologia Espiritual i Ecumenisme. Actualment és President Honorari de la Fundació Joan Maragall. Ha publicat recentment **"Ecologia integral y supervivencia"** sobre les aportacions de les religions al problema ecològic. Serà el ponent de la tercera jornada de teologia, que tindrà lloc el divendres 25 de febrer, a les 20.30 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella).

«La saviesa cristiana en l'ecologia»: A què es refereix?

-Les causes de la crisi ecològica global són tan profundes que exigeixen un canvi radical de mentalitat i en això les religions hi poden aportar la seva saviesa mil·lenària, sobretot el cristianisme.

Com presentarà i desenvoluparà aquest tema?

-Exposaré que el cristianisme considera que l'amo del món és Déu i que els humans només en som els administradors. No som amos i senyors que usen i abusen, sinó conservadors, cuidadors, cultivadors de la naturalesa que Déu ha encomanat a tota la humanitat.

Quin paper o responsabilitat tenim els cristians per relacionar-nos com cal amb el nostre entorn?

-Déu ens ha creat a la seva imatge i semblança. No som Déu, però sí que som imitadors i continuadors de la seva obra creadora i de cura. Només tenim aquest món per viure-hi i si continuem com ara la raça humana pot desaparèixer de la seva faç.

El Papa Francesc en el capítol 4 de l'encíclica "Laudato si'" parla d'ecologia integral. Com cal actuar en aquest sentit?

-Integral vol dir que l'ecologia ho agafa tot, que tot el que existeix està interrelacionat. Tots els éssers de l'univers estan units i dependents uns dels altres amb un equilibri profitós, però el podem malmetre creant un caos; hi ha una forta relació entre ecologia i justícia, entre els temes ecològics i els socials. Hem d'anar a una "ecojustícia".

Per què recomanaria llegir aquesta encíclica a qui no ho hagi fet?

-Perquè s'entén tot sobre uns temes cabdals que toquen el nostre dia a dia i també el futur de tota la humanitat. Ens aclareix que estem en un moment molt crític de la societat mundial, proper a la nostra autodestrucció, i que s'han de prendre mesures grans, globals, de canvis de mentalitat i de manera de viure. Sense una ecologia integral no hi haurà supervivència. El drama és que els països més grans són els més contaminadors i no van pas pel camí de la contenció. Ens arrossegueu a l'abisme.

Toni Olives

agenda

Pròxims cursets de preparació al matrimoni

-Arxiprestat Centre: Entre el 21 i 24 de febrer, a les 20 h, a l'església de Santa Maria de Ferreries.

-Arxiprestat Ciutadella: Entre el 8 i el 10 i 15 i 17 de març.

Formació permanent dels preveres

Els dies 23 i 24 de febrer al Santuari de la Mare de Déu del Toro, a càrrec de Mons. Francesc Conesa i Mons. Javier Vilanova.

Conferència per als laics

Dimecres 23, conferència a càrrec de Mons. Javier Vilanova Pellisa, bisbe auxiliar de Barcelona, sobre **"El do de la vocació"**, a les 20.15 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella).

Escola de teologia a Maó

Inici segon semestre dilluns 21 de febrer a les 20 h a la Casa de l'Església. Tema: **"Els llibres sapiencials de la Bíblia"**.

Jornada de teologia

Divendres 25 de febrer xerrada a càrrec d'Antoni Matabosch i Soler sobre **"La saviesa cristiana en l'ecologia"**, a les 20.30 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella).

Missa d'acció de gràcies pel ministeri de Francesc Conesa

Dissabte 26 de febrer, a les 11 h, a la Catedral de Menorca, Eucaristia d'acció de gràcies pel ministeri episcopal de Mons. Francesc Conesa. **Es retransmetrà en directe a IB3 TV i al canal de Youtube del Bisbat de Menorca.**

Campament Estiu 2022

Els Escoltes de Menorca organitzen dos campaments d'estiu: el primer entre el 27 de juny i 2 de juliol. I el segon del 4 al 9 de juliol. Preinscripcions obertes a la pàgina web del Escoltes. (<https://www.escoltesmenorca.org/>).

Taller pràctic de Facebook

Organitzam un taller pràctic de Facebook per al dissabte 5 de març al matí a la parròquia de Sant Antoni Maria Claret (Ciutadella). Dirigit als responsables dels secretariats, entitats diocesanes, delegacions, etc.

Podeu fer la inscripció escanejant el següent Codi QR:

notícies nostres

Jornades de formació dels agents de pastoral

Aquest any s'ha pogut fer la formació d'agents de pastoral de forma presencial. Va tenir lloc els dies 5 i 6 de febrer a la casa de colònies de Sant Joan de Missa. Van

Secretariat Diocesà d'Infància i Joventut

participar uns 15 animadors de la fe (catequistes, escoltes, monitors, etc...).

La formació va ser a càrrec del jesuïta Carlos Gómez-Virseda, el qual va destacar que, a més de l'acompanyament de grup, és molt important un acompanyament personal a cada jove. En aquest sentit, es va manifestar la importància d'una bona formació perquè un acompanyament veritable necessita formació i responsabilitat perquè arribi a fomentar el creixement dels joves cap a Déu. Va ser un cap de setmana molt profitós per als animadors per a dinamitzar la seva acció pastoral amb els joves. I, una vegada més, va ser una crida a sortir per places i camins.

Secretariat Diocesà d'Infància i Joventut

Trobada del religiosos i religioses a Alaior

Diumenge 6 de febrer els religiosos i religioses de la nostra Diòcesi es van reunir per a celebrar la Jornada de la Vida Consagrada. Ho van fer participant a l'Eucaristia de la parròquia de Santa Eulàlia d'Alaior, amb el desig de compartir amb els fidels el sentit d'aquesta jornada. A la celebració van participar les congregacions de La Salle, Filles de la Caritat, Dominiques, Carmelites Missioneres i Franciscanes.

Va ser el Papa Joan Pau II qui el 1997 va instituir la Jornada Mundial de la Vida Consagrada: **"La vida consagrada, arrelada profundament en els exemples i els ensenyaments de Crist, és un do de Déu pare a la seva Església per mitjà de l'Esperit."** (Exhortació Apostòlica «Vita Consecrata»).

Bisbat de Menorca

Xerrada sobre l'essència de la misericòrdia

El passat cap de setmana va tenir lloc una trobada de formació amb motiu de la Jornada Mundial del Malalt, al Seminari Diocesà (Ciutadella). La jornada, que va comptar amb una gran participació de fidels, va ser a càrrec del prevere mallorquí i doctor en Teologia, Mn. Francesc Ramis Darder.

A la primera part, el prevere va explicar com a l'Antic Testament ja es descriu a Yahvé com un Déu amorós. "No és un Déu llunyà i distant sinó un Déu que modela a les persones amb amor apassionat a fi que al llarg de la seva vida puguin

ser a imatge i semblança seva". A més, va explicar que la persona misericordiosa és aquella que s'entrega a si mateixa per calmar la pobresa del cor del seu germà. "Els cristians hem de ser testimonis de la misericòrdia i l'amor de Déu en la nostra societat."

A la segona part de la xerrada, el ponent va reflexionar sobre el patiment i el sentit religiós de la malaltia. En aquest sentit, va manifestar que en el Nou Testament trobam dos personatges que sofreixen: Jesucrist i l'apòstol Pau". Quin sentit va tenir el patiment de Jesús? El patiment va ser la mediació que va tenir Déu per fer-se plenament humà", va ressaltar. Per acabar, Mn. Francesc Ramis va animar els assistents a no cansar-se mai d'acompanyar, escoltar i pregar: "Sou instruments que té el Senyor per ajudar als malalts, perquè vegin que Déu els estima".

Sonia Febrer Romero

Bisbat de Menorca